

РЕШЕНИЕ

№ 1002

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **14086** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 във вр. с чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-130339274, представлявано от А. Н. - член на Съвета на директорите, срещу РЕШЕНИЕ №551/29.07.2009г. на Столичния общински съвет. С оспорвания административен акт, на основание чл.22, ал.4, чл.110, ал.1, т.1 и чл.129, ал.1 ЗУТ, са одобрени ПЛАН ЗА РЕГУЛАЦИЯ и ПЛАН ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ на местността „М. 1”, в изрично посочени граници и съгласно приложени проекти.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, В ЧАСТТА за урегулиран поземлен имот (УПИ) XVII-250, кв.13а. Поддържа, че в оспорваната му част актът е постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон. Счита, че решението страда и от съществен порок във формата, тъй като в него не са посочени фактическите основания за постановяването му. Твърди, че в нарушение на чл.62а ЗУТ с процесния подробен устройствен план (ПУП) е било променено предназначението на имот, отреден за озеленяване, без да са налице предпоставките, установени в ал.2 и ал.5. Излага доводи, че с отреждането на УПИ XVII-250 „за жилищно строителство”, актът противоречи на предвижданията на Общия устройствен план (ОУП), с което е нарушена разпоредбата на чл.104, ал.1 ЗУТ. Претендира, че със създаването на нов УПИ XVII-250 в кв.13а е нарушена и нормата на чл.14, ал.4 ЗУТ, тъй като имотът няма лице към улица, а само към алея в парк.

Прави искане за отмяна на Решението на СОС, в оспорваната му част за УПИ XVII-250, кв.13а по плана на м. „М. 1”. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. Представя писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ (СОС), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител излага мотивирано становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни: С. Н. З., Д. Т. З., С. В. С., В. В. Я., А. Л. З., В. Й. З., Л. Й. З., С. З. Л., Т. В. И., К. М. Я., С. М. Я., Р. Я. Я., Н. Я. Я., В. Д. Д. и Т. Д. Д., ОСПОРВАТ жалбата. Чрез процесуалните си представители поддържат, че Решението на СОС, в оспорваната му част за УПИ XVII-250, кв.13а, е законосъобразно и не са налице основания за неговата отмяна. Претендират за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят се легитимира като собственик на УПИ XXII-2791, 2547, кв.13б по регулационния план на [населено място], м. „М.-1”, целият с площ от 3113 кв.м., с уредени сметки по регулация, както и на построената в имота масивна административна сграда на два етажа със сутерен и паркинг, със застроена площ от 808 кв.м. (Нотариален акт (НА) за право на собственост върху недвижим имот №173/31.07.2008г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №56750, като акт №82, том СXXXIX, дело №39112/2008г. и НА №13/05.02.2010г. за поправка на нотариален акт, вписан с вх. рег. №2874 като акт №185, том VI, дело №1284/2010г.).

С констативен НА №160/21.05.1996г., том X, нот. дело №2003/1996г. за възстановено право на собственост върху земеделска земя по ЗСПЗЗ и Удостоверение за наследници (УН) №794/13.07.2010г., издадено от район В., УН №1884/14.07.2010г. на район Студентски, УН №1870/13.07.2010г. на район Студентски и УН №1933/14.07.2010г. на район Студентски, заинтересованите страни се легитимират като съсобственици на урегулирано дворно място (бивша нива) с площ от 4243 кв.м., съставляващо имот пл. №2076, кв.13 от регулационния план на [населено място], м. „ж.к. М. 1”.

Административното производство е започнало служебно, в изпълнение на Програмата на Столична община за реструктуриране на жилищните комплекси. С възлагателно писмо изх. №ТП-42-00-24/04.05.2006г. главният архитект на С. е възложил изработването на проект за подробен устройствен план на местности „М.” – части 1, 1а, 2, 3 и 4 (чл.124, ал.2 ЗУТ). Приложение към възлагателното писмо са схеми с обхват на разработките и задание за проектиране по смисъла на чл.125, ал.1 ЗУТ.

Изработения проект на плана е съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в Държавен вестник (ДВ) бр. 32/25.03.2008г. Срещу предвижданията на плана жалбоподателят е изразил несъгласието си чрез Възражение с вх. рег. №АГ-70-00-181/27.03.2008г. По повод на постъпили възражения планът в отделни негови части е преработен и отново е изпратен за обявяване по реда на чл.128, ал.10 ЗУТ. Съобщението за изработения проект за ПУП на[жк]е публикувано в ДВ бр. 65/22.07.2008г. (чл.128, ал.10 ЗУТ). Жалбоподателят е възразил срещу предвижданията на плана, включително в частта за създаването на УПИ XVII-250 и отреждането му „за жилищно строителство” с Възражение вх. рег. №АГ-70-00-397/12.08.2008г.

Със заповед № РД-06-256/31.07.2008г. на кмета на район „М.“ е наредено да се проведе обществено обсъждане на основание чл.121, ал.1 ЗУТ на Проекта на план за регулация и застрояване, включително на м. „М. 1“. Заповедта е публикувана на сайта на СО и във вестник Монитор от 04.08.2008г. Общественото обсъждане е проведено на 21.08.2008г. от 18,30 часа в залата на 131^{-во} училище в[жк], за което е съставен Протокол №12/21.08.2008г.

Проектът на плана и постъпилите в срок възражения са разгледани и обсъдени на заседания на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ), проведени съответно на: 30.06.2008г., 02.10.2008г., 21.10.2008г., 27.01.2009г. и 30.06.2009г. За работата на ОЕСУТ и приетите решения във връзка с проекта на ПУП за местността „М. 1“ са съставени Протоколи съответно с №, №ЕС-Г-71, ЕС-Г-РС-102, ЕС-Г-108, ЕС-Г-9 и ЕС-Г-69, приети и неоспорени по делото.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета комплексна съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключението на вещите лица арх. В. и инж. Б. не е оспорено от страните в частта по т.1 - т.5 и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Кадастралният план на планоснимачен район „Ю. градска територия II част“ е създаден през 1975г.; 2) Този план е послужил за кадастрална основа на регулационния план на[жк], одобрен със Заповед №РД-50-09-224/25.05.1988г. на главния архитект на С.; 3) Имотът на заинтересованите страни, описан в НА №160/21.05.1996г., е попълнен в кадастралната основа на регулационния план от 1988г. в кв.13, парцел IV-„за парк“ с пл. №2076 и площ от 4234 кв.м.; 4) Имот пл. №2076 е идентичен с имот с идентификатор 68134.4082.250 от кадастралната карта (КК), одобрена със Заповед №РД-18-15/06.03.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК); 5) Със Заповед №РД-09-50-15/22.01.1997г. е одобрено Частично изменение на застроителния и регулационен план (ЧИЗРП) за кв.13, по силата на който за имот пл. №2076 са отредени парцели XVII-2076 „за спорт и озеленяване“, с площ около 2057 кв.м. и XVIII-2076 с площ около 1021 кв.м., а останалата част от имота попада в улица; 6) Със Заповед №РД-09-50-92/25.02.2000г. на главния архитект е одобрено Частично изменение на регулационния план (ЧИРП) на[жк]с което кв.13 е преномериран на кв.13б, без промяна в отреждането за парцел XVII-2076 „за спорт и озеленяване“; 7) С процесния ПУП от УПИ (парцел) XVII-2076 отреден „за спорт и озеленяване“ е образуван нов УПИ XVII-250 отреден „за жилищно строителство“, а останалата част от имот пл. №250 (бивш 2076) е включена в основата на УПИ I-„за локална градина и озеленяване“; 8) Към датата на приемане на оспорваното Решение на СОС – 29.07.2009г., е бил актуален ОУП на СО, приет с Решение №693/19.07.2007г. и редакция от 26.01.2009г. Съгласно предвижданията на този ОУП процесният УПИ XVII-250, кв.13а попада (с почти равни части) в две устройствени зони: а) Зона за общественообслужващи дейност (Оо) и б) Терени на локални градинки и озеленяване (Тго); 9) По сега действащия ОУП, одобрен с Решение №960/16.12.2009г. на Министерски съвет, УПИ XVII-250 попада отново в същите две устройствени зони Оо и Тго, с идентични параметри на застрояване; 10) С оспорвания ПУП за УПИ XVII-250, кв.13а, м. „М. 1“ е предвидена Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване (Жк) и последният е отреден „за жилищно строителство“.

Заключението на комплексната СТЕ е оспорено от заинтересованите страни в

частта по т.6 и т.7, във връзка с което в тази част е допусната повторна СТЕ. Заключение на вещото лице арх. Г. съдът кредитира като обективно и компетентно дадено и съответно ще го коментира при формиране на правните изводи.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2, т.4 ЗУТ.

Безспорно установено е със събраните писмени доказателства, включително графичната част на оспорваното Решение, относима към кв.13а, че имотът на жалбоподателя [фирма], представляващ по процесния ПУП УПИ XXVII-252, 253, има обща граница и следователно е съседен на имота на заинтересованите страни - УПИ XVII-250. Безспорно установено е с приетата комплексна СТЕ, че с оспорвания административен акт се променя конкретното предназначение на УПИ XVII-250 спрямо действащия към този момент план за регулация и застрояване по смисъла на чл.8, ал.1, т.1 ЗУТ – от „за спорт и озеленяване” на „за жилищно строителство”.

Горните фактически констатации обосновават извод, че жалбоподателят има качеството на заинтересовано лице по чл.131, ал.2, т.4 ЗУТ и за него е налице правен интерес от оспорването на Решение №551/2009г. на СОС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесното Решение е постановено от компетентен административен орган – Столичен общински съвет, съгласно императивната норма на чл.129, ал.1 ЗУТ.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Решение №551/2009г., в оспорваната му част за УПИ XVII-250, кв.13а обаче, е постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението.

Съгласно дефиницията, дадена в чл.103, ал.2 и чл.104, ал.1 ЗУТ общият устройствен план определя преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите които обхваща и е основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места и техните землища. В ал.1 на чл.104 ЗУТ императивно е установено, че предвижданията на ОУП, с който се определят общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове. Съгласно ал.2 на чл.104 ЗУТ неразделна част от ОУП са правилата и нормативите за неговото прилагане.

ОУП на СО е одобрен с Решение на МС №147/2006г., а правилата и нормативите по

прилагането му са установени в Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО), обн. ДВ, бр.106/ 2006г., в сила от 28.01.2007г. от която дата се прилага и графичната част (§11 ПЗР ЗУЗСО).

С приетата и неоспорена в тази част комплексната СТЕ, безспорно е установено, че по предвиждането на ОУП, действал към датата на постановяване на оспорваното Решение – 29.07.2009г. и това след изменението от 16.12.2009г. – в сила и към настоящия момент, процесният УПИ XVII-250, кв.13а попада в обхвата на две устройствени зони – „За общественообслужващи дейности” и за „Терени на локални градинки и озеленяване” (съответно т.15 и т.33 от Приложение към чл.3, ал.2 ЗУЗСО). Съгласно правилата и нормативите за устройство и застрояване на СО, представляващи текстовата част на ОУП, в зона Тго се допуска единствено застрояване, обслужващо основната паркова функция на терена – кафе, църква, трафопост, тоалетна и др.п., с макс. плътност 2%, макс. коефициент на интензивност на застрояването (кинт) 0.02 и мин. озеленена площ 80%. В зона Оо се предвижда застрояване за обекти на общественото обслужване, като не се допуска застрояване на сгради с изцяло жилищни функции.

В нарушение на императивната норма на чл.104, ал.1 ЗУТ с процесния ПУП територията в която попада УПИ XVII-250, кв.13а е предвидена за „Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване” по смисъла на т.2 от Приложение към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, а конкретното отреждане за имота е „за жилищно строителство”, което по начало е изключено както от зона Оо, така и от зона Тго – предвидени с ОУП. Допуснатото нарушение прави оспорваното Решение незаконосъобразно, в частта за предвиденото конкретно предназначение на УПИ XVII-250, кв.13а, поради което в тази част актът следва да бъде отменен.

При така установените факти неотнормимо към предмета на спора е обстоятелството дали с предвиденото в УПИ XVII-250 застрояване се нарушават или респективно не се нарушават устройствените показатели за кв.13а по плана на м. „М. 1”, одобрени с процесния ПУП, както и това дали предвидените с оспорваното Решение устройствени показатели, в частта за кв.13а, превишават или не показателите на плана с който е създаден[жк](чл.22, ал.5 и ал.6 ЗУТ).

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 900 (деветстотин) лева, от които: 150 лева за адвокатско възнаграждение и 750 лева за СТЕ по настоящото и по адм. дело №74/2010г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №551/29.07.2009г. на Столичния общински съвет, В ЧАСТТА за одобрените план за регулация и план за застрояване на УПИ XVII-250 „за жилищно строителство”, кв.13а, местността „М. 1”.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНИЯ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, представляван от председателя, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – 1504 С., [улица], ет.2, ап.1, сумата от 900 (деветстотин) лева – разноски по адм. дело №14086/2012г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова